

d' avans que ara 's troba á faltar, sinó que reviurán certes tradicions que s' han donat per mortas.

La ley dels sindicats de municipis passá pel Parlament gayre sense discussió; y no obstant, recordém encara la importancia que un significat regionalista del Llanguedoch li atribuia, fa ja dos anys; éll nos deya allavors en tó de convenciment:—La sort de la nostra causa, de la causa del Mitjdia, está en mans dels representants de la nació; que ells fassin la ley dels sindicats de municipis y nosaltres ja 'ns cuydarém de fer las regions.»

Naturalment que no creya aquell entusiasta llanguedocià que fos cosa de uns quants anys aquesta transformació miraculosa que ell tan ansiava: però lográ convéncers de que aquesta ley facilitaria en gran manera la tasca patriòtica pels meridionals empresa de fer estimar y respectar sa patria petita, explicantnos que 'ls centres d' acció antics son si fa ó no fa los mateixos que 'ls moderns en la regió del Llanguedoch, aquesta simpática regió germana de Catalunya que tanca en son si 'l bressol de nostre immortal Jaume 'l Conquistador.

Donchs, aquets centres d' acció han subsistit perque son centres naturals. Los mnnicipis que 'ls enrodan no farán cap sacrifici confederantse ab lo municipi capital, al contrari, seguirán aixís son natural impuls. ¿No es veritat que ja 's veu dibuixarse la comarca natural y la regió, naixent dintre de la legalitat pera un objecte limitat, pero en un pervenir mes ó menos llunyá cridades á exercir una grandíssima influencia sobre la marxa política del Estat?

Per aixó hem dit que pot calificarse d' ensaig pera arribar á una descentralisació veritable la aplicació de la ley sobre sindicats municipals á Fransa, ensaig digne de cridar la atenció de tots los regionalistas, pero molt especialment dels que la naturalesa y la historia han posat en contacte ab aquells regions vehinas que n' esperan sa vida, sa llibertat y sa autonomia.

(De *La Renaixensa*.)

FESTAS ANTIGAS.

En altres ocasions han publicat los periodichs d' aquesta vila una relació de festas dedicadas per los Olotins á sa estimada patrona la Verge del Tura en lo any 1413; avuy publiquem nosaltres la